De laude divina ca.m lxxxv.

Et quia dixi est de laude divina quod semper deum laudare debemus ideo consequenter de ea aliquantulum latius videamus. Inmensa quippe creatoris et conditoris tui beneficia que tibi o anima mea ab eo cum te ex nichilo creavit et condidit collata sunt ad debitum continue dilectionis ac gratiarum actionis et laudis iugiter impendendum te astringunt. Ad hoc enim cum non esses sola et gratuita bonitate illius creata et ad similitudinem dei facta es ut eum diligendo semper et sine fine collaudes. Unde anselmus. Excita anima mea excita. adhuc divinis bonis intende sempiternis temporalibus derelictis. Considera in ipso creationis exordio. quam sublimitatis quam dignitatis conditor tibi contulerit et perpende quo amore que veneratione colendus sit. Ipse cum universitatem rerum visibilium et invisibilium crearet et ordinaret humanam naturam facere disposuisset. summo consilio de tue conditionis dignitate tractavit utpote quam ceteris creaturis que in mundo sunt altius honorare disposuit. Videtur igitur sublimitatem tue creationis et intracta debitum impendendi amoris. Faciamus ~~aptādne~~ hominem ad ymaginem et similitudinem nostram. Attende igitur diligenter quod sit ad ymaginem et similitudinem dei te esse creaturam. Agnosce aliud esse similitudinem aliud ymaginem. Verbi gratia potest habere similitudinem quandam cum homine equus bos et cetere similes creature. ymaginem vero hominis non habet nisi alter homo. Manducat homo manducat et equus. Est quedam similitudo ac convenientia inter diversas naturas. ymaginem vero hominis non ymitatur nisi alter homo eiusdem nature cuius ymago est. Dignior igitur est ymago quam similitudo. Similitudinem itaque ad deum hoc modo habere poterimus si eum ~~iustum esse cognoscentes~~ bonum esse considerantes. nos boni esse studuerimus. si eum iustum esse cognoscentes nos iusti esse contendamus. si misericordem contemplantes nos misericordie opera demus. Quomodo autem ad ymaginem suam attende. Deus semper meminit sui intelligit se amat se. Et tu ergo si pro modulo tuo infatigabiliter memor fueris dei intellexeris deum. amaveris deum eris ad ymaginem eius. quia hoc facere niteris quod semper facit deus. Ad memorandum et intelligendum atque amandum summum bonum. totum debet homo inpendere quod vivit. Ad hoc omnis cogitatio. omnis voluntatio cordis intorqueatur arceatur confirmetur. ut infatigabili affectu sis memor dei. intelligas deum ames deum et tue creationis dignitatem que ad ymaginem dei creata es salubriter exprimas. Ut quam te deus tam preclaro conditionis privilegio sublimavit. non te suis laudibus indesinenter intendere velle. Ad laudandum igitur conditorem tuum creata es ut eius laudibus vaces. et hic iustitie merito et in illum semper proficias et in futuro beate vivas. Laus enim eius et hic iusticia et ibi beatitudine erit. Sed si laudas ex

toto corde lauda diligendo lau-
da. Hec enim scribis laudandi proposita
regula. Ex omni corde suo laudavit
dominum et dilexit deum qui fecit qui
fecit illum. Lauda ergo ex toto corde
lauda. et quem laudas dilige. quia
ad hoc factus es ut laudes et diligas.
Laudat namque et ex toto corde non
laudat quem ad benedicendum deum
prospera demulcent. sed a benedicendi
munere adversa restringunt. Laudat
quoque sed non diligit qui in dei laudibus
aliud quam ipsum laudando requirit.
Lauda igitur et digne lauda. ut
nulla in te cura. nulla intentio nulla
cogitatio nulla sollicitudo mentis
tue tantum vel motus surripiat a laude
dei sit vacua. Ab eius laude nulla
te huius vite prosperitas removeat. nulla
compescat adversitas. Sic enim ex toto
corde laudabis dominum. Sed tunc ex toto
corde eum laudaveris. et diligens
lauda. nil aliud ab eo quam ipsum expe-
tens. ut ipse sit finis desiderii tui
ipse premium laboris ipse solatium
huius umbratilis vite. ipse possessio
illius beate vite. Ad hoc itaque factus
es. ut eum sine fine collaudes quod
tunc utique intelliges plenius cum eius
beata visione sublimata videbis te
sola et gratuita bonitate illius cum non
esses de nichilo tam beatam. et ad tam
ineffabilem beatitudinem creatam vocatam
iustificatam glorificatam. Talis namque
contemplatio infatigabilem tibi amorem
dabit. eum sine fine laudandi ex
quo et per quem et in quo tantis et tam
immutabilibus bonis te beatificatam

gaudebis. Anselmus. Non solum autem
hec premissa. sed maxime quod redemptoris
et salvatoris tui beneficia quibus te
cum perdita esses redemit et salvavit
ac multifarie multisque modis visi-
tavit et sublimavit ad laudandum deum
te provocant multiplicant et obligant.
Exercere ergo te in laude divina. quia ad
hoc tibi membra sunt data. ut deo
laudes canas et gratias ei referas.
Iohannes Crisostomus. Nam et oculos et os
et auditum. propterea in nobis posuit
deus ut omnia ipsi membra serviant. ut que (sit aud)
ut que ipsius sunt loquamur. que ipsius sunt
operemur. eique laudes canamus assi-
duas et gratias pro cunctis referamus
per que hec omnia consciencie nostre secreta mundemus
Iohannes Crisostomus. Ut autem melius in laude
divina te valeas exercere prius hu-
milia te coram deo valde et dic ex inti-
mis precordiis tuis humiliter et devo-
te. O pater misericordiarum scio et vere co-
gnosco quod me peccatorem miserum magis
deceret coram te iacere prostratum. et
cum fletu ac gemitu peccatorum ve-
niam flagitare. quam te ore polluto
laudare. Sed tamen de tua piissima
bonitate et ingenita dulcedine omnibus
quoque mortalibus promulgata invitatione con-
fisus. te laudare cupio ex intimis
precordiis obsecrans viscera misera-
tionum tuarum. ut me tamquam immun-
dum canem mortuum et cadaver
putridum non despicias domine deus
meus. Nempe virtutes celorum te con-
digne laudare nequeunt. quanto
minus homo fragilis putridus et vermis.
Bonorum autem meorum non indiges

// qz vni9 qsqz an9 ta lōgeui tpis pōci

sed tua excellente boītate tāto
nob maifestā facis qnto īfinita/
tib9 nr̄is magis miseratō ↄdes/
cendis. et graz gr̄tis ex sola li/
beralitate largis. Umbra q̄ te
nitit̄ apphēdē et seqt̄ ventū q̄
se ex ↄdigno laudaē se existimat
Impossile attēptat q̄ te ad ple/
nū laudare laborat. Nec tn̄ id
a laude cessandū ē. ß m̄ pit'qz
oīb9 creaturis laudaē ↄuenit suū
creatorē. qz nll'a creatura ē q̄ opifice
suū nō laudet ul' saltē laudabi/
lē reddat. Nō ignoro dictū pphe/
tiū qz videlz recos decet collau/
dacio. et qz nō ē speciosa laus ī
ore pctōrib et id ve m̄ qz q̄ dicā
nō habeo a q̄ rīdebo m̄ cū ipē
fecerī. Si eī iustificaē me vo/
luero os meū ↄdēpnabit me.
Sz nūq̄ id te nō laudabo. qz
īmūdū me eē ↄgnosco. Nōne
et vermes et rane īmūde ex pu/
tredīe generate. coaxitates ī
paludib9 te suū creatorē laudaē
cupiūt put sciūt et pnt. Na
et si velud laudula et philome/
na dulcit̄ cātaē nesciūt. ß nec
ve9 hō ronal' te ↄgnoscē pnt. saltē
h9 faciūt qz te ↄgnoscētib9 mate/
ria tue laudis tribuūt. Utinā
cūcta suauia īstr̄meta musica/
lia celestes qz armonie ac ties/
tres melodie de corde meo sur/
sū preterēt et ↄdignas laudes
tā dulcit̄ psonarēt. ut oclīs dīne
maiestatis tue grāte fierēt ac tota
celestē curiā nouo quodā et īeffa/
bili gaudio letificarēt. Sz quid
dicā. Memetipm̄ dn̄e tua laude
ī īdigno eē ↄgnosco. q̄obrē pcorut
saltē cete creature nobilitate pdaē
īpfectū meū dignēt̄ supplē. Igit̄
opto et ex toto corde desiderō. ut
orbes planetaz ac celū sidereū
limpidissīo lūīe radiosū. florifera
qz gmīna vernali decore respiria.
pulchris qz colorib9 adornata n̄ nō
et oīa ignite caritatis desideria de
cordib9 te vehemētissīo amore di/
ligētiū pretēna te laudēt et bn̄/
dicāt ī scl'a. Optarē etiā ex ītimis
precordijs meis. ut si viuerē v̄l celei9
ↄsūmata ānositatē mathusalem
coequassē. quon9 qsqz mēs ānorū
eorūdē et cūna q̄qz ebdomada hoz
mēsiū et qlibz dies ebdomadaz. et
qlibz hora ipoz diez et qdlibet
minutū horaz pdcī tpis te ex
psona mea collaudarēt tā deuote
et affectuose qntū vnq̄ aliqs de
nūo btoz spiuū ī splēdorib9 scōrū
te laudaē ī tāta duracōe potuissē.
ac si h9 oīa ī ppa psona ↄpleuissē.
et qlhui9 laudis freqūes īnouacio
sua īfinitate oēs excedēt spēs nūoz.
Quid plura. Fac te me hora qd̄ tē
placuerit. qz q̄diu ē alit9 ī naribus
meis. a tue laudis pconijs nō cessa/
bo. Sed et cū vtus loquēdi mortis
hora defecerit et meū ihm̄ āplius
p debilitatē ~~[illegible]~~ nō valebo. peto ↄpfite
ut saltē nut9 oclōz uel extēsio di/
gitoz sit īnouacio et ↄfirmacio oīm
desiderabiliū affectuū et vborū atqz
opm ~~[illegible]~~ ptitoz et futuroz que
usqz ad extremū iudicij diē t cū
deuoto ~~[illegible]~~ famulatu offerre velle

ſi tā diu viuē poſſe. Inſup dilce
h⁹ adītio deſiderās corde affctuoſo
ut q̄n corp⁹ meū fuerit ī pulueres
minuſſios redactū et lapide clauſū
q de q̄lib3 ꝑticula minutiſſiā vox
amena laudib et glē tue exur/
gat q̄ duriſſimū lapidē penetrās
celoꝝ altitudīeȝ tr̄ſcēdat et uſq3
ad extremā iudicij diē viue lau/
dis ꝑconiū extollat. donec in re/
ſurrectiōe btā corp⁹ et aīa ꝑiter
vnita ī tue laudis glīficatiōe et/
nalit copulent. Sane q̄ diu
adhuc ſū in h⁹ corꝑis anguſtulo
a laude tua nō tacebo. Nimiꝝ
vitem⁹ q plerq3 int dulciſſiās ne/
moris auiculas. et titinnātes
philomenas coruī q̄ cātātes aſſit.
ī h⁹ eod modico q̄d acceperīt tatoꝛi
ſuo ſbſuīetes. Sic et ego pctōr
cū ſim tm ad man⁹ habeo pctōꝝ
et ꝓ ut poſſū deū meū ꝑ ipm lau/
do et glīfico ęternū. Siqd aliud
de deo dulci⁹ canē neſcio. ñ h⁹ videl3
q̄m ſuauis ē dns vniuſ et miſa
ei⁹ ſup oīa opa ei⁹. O de⁹ meus
mīa mea. In h⁹ letat aīa. exhile/
rat ꝯſcīa et gaudio imēſo iri/
gāt oīa oſſa mea. Hoc ſuaue cā/
ticū aīa mea uſq3 ī ſclm inter
ſpūale gen⁹ auiū cū leto corde dul/
ci canit carmīe. Quociēſcūq3
eternū mēte ī uolno q̄l q̄ntū fui. q̄ua
diſcrīmina euaſi. a q̄ntis ꝑicul me
ꝓtexiſti. et a q̄b⁹ mal me eripuiſti.
diſrupiſti vincla mea ſanaſti
vulnera putrida et langos ꝑiculo/
ſos ꝯtruiſti. et me dulcit ac patne

liberaſti. Cū h̄ ing̃ et ſilia bona
a te m̄ exhibita ꝑtracto miꝛ ē
q̄ ī haꝝ oīm affectuoſa rcorda/
cione meipm ꝑ amore portare
valeo ac ardētiſſimis ſtatē amoris
ignib⁹ ītandeſco. O deus me⁹ q̄
diu pctōrē t̄ ītalacitūtē pacīēt
expectaſti q̄rens et q̄ pene nūc
q̄rē dulcit nc vo dure me amo/
nuiſti neſciēte. ī bn̄dictiōib⁹ dul/
cedis ꝑueniſti. filio ꝓdigo ī pat̄ris
ꝑſīuato ac q̄ntis nudato ī occ̄ſū
veniēs pene occurriſti. Abitine/
rate vias ꝑuas miōrdē fanē
nō auctiſti. ſꝫ ſꝑ et ubiq3 piꝰs et
miorꝑ fuiſti. Et qd̄ huis oīb⁹ mai⁹
ē. q huis oīb⁹ boīs tā m̄ltiplicab⁹
ī grātis ſꝑ extiti. nc tu ſūma boni/
tas ꝑpt hoc deſtitiſti donec tātē
me dulcit ad te traxiſti. Ac ſū/
ma et ieſtimabil pietas. nūq̄
ī huis oīb⁹ me ipm a laude tua
ꝯtinē potero. Neq̄q̄. Deus
me⁹ mīa mea ꝑ huis oīb⁹ et
alijs ī nūis bn̄ficijs opto et de/
ſidero. ut tal tn̄ iocūda lauda
ſit t̄ ex me q̄l fuit btōꝝ ſpūum.
laus tūc cū ī p⁹ aſpcū tue diui/
niſſie maieſtatis gaudebāt et ſi/
nalit ī tua laude ꝯfirmatos. ma/
los vo a te ſine fine detruſos.
Itēq3 tā magna. tamq3 iocūda
ſit mea laudacio q̄ntā ē aīaꝝ ſtatī
cū a carcē purgatorij erepte.
vultui tue glē p⁹ pntantur.
ut tua iocūdā faciē ītueātur.
et q̄nta erit laus ī plateis celeſ/
tis ihr̄lm p⁹ finalē oīm ī ſurr̄. oēs

qn̄ clā a mal' segⁿgati cordi iocūdo
corde laudabūt ac de sua saluacio/
ne et̄nali glⁱābūt. O amātissima
sapiā bōitas imēsa te p̄cor ut ōi
mane diluculo cū ad te surrexer̄o
et oc̄los aperuer̄o. sīl' q̄z cor meū
ī tua laude apriatur. ac quodā
lucifer̄o splēdore et flāmeo ardor̄e
laudis tue facula imēsa ex eo
sīl' exurgat. Et peto ut h̄ laus
tā blande et suauit̄ r̄sonet in
corde tuo p̄āno sicut sonar̄ ɔsueuit
suo modo oīm cytharedoꝝ ac mu/
sicaliū ī̄strūētoꝝ suauis modula/
ī corde iocūdo. statu iuuētutis flo/
rido. Et ī hac laudis facula sīl'
ascēdat tue laudis tā odorifera
fumi v̄gula tā g̃ciosa ac si eēt
ɔposita ex oīb⁹ arōtib⁹ mirre et
thuris et vniūsi puluereis pig/
mētarij. tā sp̄eosa sit cū v̄nali
tp̄e flores h̄baꝝ pullulāt ī cam/
pis. colorib⁹ pulch̄is. et arbores
stant frondib⁹ ornatis ōtib odo/
rib⁹. Sicq; laudis hui⁹ facula
tā amorosa et deliciosa ut ī ea
ocli tui delc̄abilit̄ ferāt. totaq;
celestis aula r̄sultet. et h̄ iugit̄
sine īt̄missiōe fuudissiō estu et
rapidissiō calore tui amoris sur/
sū exurgat. ex corde p̄ deuotam
meditaciōez ex labijs p̄ fūda
locutionē et ex oīb⁹ opib⁹ meis
p̄ grāz et celestē ɔu̇sacionē. Et
hec laudis facula ~~suauitatis~~
sua v̄tute oēs īimicos r̄pellat.
grāz augeat. finē btm̄ optineat
et glaz et̄ne b̄titudis acquirat.

vt finis ~~et~~ hui⁹ tpal' laudis sit īiciū
et̄ne laudis p̄rie celestis. Et
at ad dei laudē magis p̄uoceris
abstrahe q̄so mētē tuā a terrenis
et eleua eā ad celestia toto cona/
tu q° potis ac ɔsidera quō illi⁹
celestis curie ciues delectāt et le/
tēt iubilāt et exultāt ī deo cōti/
nue singuloꝝq; gaudia rimemo/
rās tand' p̄ ut poteris et p̄mitte/
ris ipis letātib⁹ et iubilātib⁹ te
r̄gere et imiscē. Exclama ḡ
corde toto et dic ex ītimis cum
anselmo. deus me⁹ q̄ meli⁹ quid
amabili⁹ te estimaui sup̄ t̄ram
vt abstrahere cor meū a te. ad
cōcupiscēdū quitq̄ ī mūdo absq;
te. ~~Quare distuli~~ // Cur amaui
q̄re ɔcupiui ī oī vita mea aliq̄
p̄ter te ihm̄ deū meū. Quare
distuli cur īt̄misi ullo tp̄e te ihu
v̄sari ī corde. te tō mēte āplecti
et delectari ī tua dulcedie oīa īte/
riora spūs mei. Vbi erā qn̄ te/
cū mēte nō erā. Quo deflux̄e/
runt qn̄ te nō solū habuert̄ desi/
deria mea. Jā ex h̄ nt oīa de/
sideria mea ī caleste te. et effluite
ī dnm̄ ihm̄. Satis q̄z satis hacten⁹
tardastis. p̄perate q° p̄gitis. q̄rite
q̄ q̄ritis. Ihm̄ q̄ritis nazarenū
crucifixū. Ascēdit ī celū nō ē hic.
Amātissim⁹ dn̄i habitat ɔfitētes
et flagellū nō app̄inquat tabna/
culo ei⁹. Sup̄ altitudinē celoꝝ
sup̄ oēm excellēciā āgeloꝝ p̄pa
v̄tute ascēd' sup̄ soliū singularis
glē ī dextera p̄ris. cui doc̄tinis

et ꝯſbſtãtial' ſedet. et diuino amict9
lumĩe coronat9 glã et honore ut decet
vnigenitũ dei. ſen9 i leticia plen9
oĩ potẽtatu dnõ i celo et i t̃ra. Ibi
adorãt eũ oẽs ãgeli dñi et vni
u̇ſa mltitudo ciuiũ celeſtis ſyon.
In ipo conanimit' letãt' oĩm corda
in ei9 deſiderabili facie paſcitur
oĩm ocli btoꝝ. i ipm vndiqȝ ꝯflu
ũt deſidẽa oĩm ſcoꝝ. Ipi iubilat ipi
applaud'. ipm magnificat tota
vrania ciuitas glõſa ꝑ oẽm mo
dũ i ſplẽdoribꝰ eiꝰ. Exulta et
lauda h̃itatio ſyon. qꝛ magnus
i medio tui ſcus iſrl'. Hic ipm cen
tena dena milies millena aſſiſ
tũt i ſcuario vranici tẽpli iten
dẽtes vultũ maieſtatis claro et
iflexabili viſu. ac ꝑſonãtes ar
ineffabil' p̃mii R
monia ipm i glãz t̃ne et ſimple
diuinitatis. Hic ipm milia miliũ ad
ꝯplẽda p̃tis miſteia alacri diſcur
ſu iugit' meat int' celũ et t̃ram.
q̃i apis negocioſe int' aluearia
et flores diſponẽtes oĩa ſuauit'.
ꝓplus attinct9 neſciẽs labẽ ul' i
obidẽ moraꝫ. Hic hos q̃ppe ſũma
nr̃e ſalutis adminiſtrãt' negocia.
ſũmaqȝ ſupni ꝯſilij ad nos deſe
rũt' archana. ꝑ hos ſanitates mor
taliũ p̃ccantur. ꝑ hos ꝯſiſtunt
r̃gna et ĩꝑia mundi. Int' quos
p̃cipuũ nouim9 michaelẽ ſignifeꝝ
nobilẽ celi curie q̃ ſtat ꝑ ac̃ie dei
vincẽtis extẽdens triũphea ꝓpug
nacõis ac voce terifica itonãs
q̃s ut deus ſupꝑ eos q̃ ex aduſo ſt.
Exultate i nobili filio vr̃o vos

illuſtres patriarche qꝛ ipleta ẽ i eo
oĩs expectaco vr̃a et ipſe ſblimis
ẽ valde et bndicet' i ipo vr̃o ſ.
ſemine oẽs gẽtes. ſic ei pollicit9
ẽ ſmo diui9. Gaudete i ihũ ꝓpha
magno. vos ꝓphete viri vera
ces qꝛ mirifice et glõſe ipleta
videtis oĩa q̃ de ipo añũciaſtis
i ſpũ ſcõ et fideles iuẽti eſtis ꝑ
ipm i cũctis ſmonib9 vr̃is. Gau
dete i ihũ dñõ meo magro vr̃o
vos īcliti p̃ceres celi bti apli. gau
dete i x̃o ipo. et iteꝝ dico gaude
te cũ xp̃o familiari leticia. Ecce
enĩ quẽ vidiſtis i medio vr̃i eſu
rientẽ et ſitientẽ fatigatũ et
hm̃s ſilia carnis ifima tolerãtẽ.
ab oĩb9 ꝯtẽptũ et cũ ſceleratis
ĩputatũ. quõ viuit. quõ r̃gnat.
quõ ei oĩa ſb pedib9 ſũt. q̃ꝫ glõſ9
i ſuo lumĩe fulget. et ſui gaudij
ſueqȝ ineffabil' glẽ nũc vos ſocios
habet q̃ olim ꝑmãſiſtis cũ ipo
i tẽptatiõib9 ſuis et vexationũ
ei9 ꝯſortes fuiſtis. Adorate nũc
dulcia illa genua q̃ ſe curua
uerũt ante vos uſqȝ ad t̃ra. ſe
dẽtib9 uob' ad ſacẗiſſima cena.
Adorate nũc ſacẗas illas man9
q̃b9 pulũlẽre pediũ vr̃oꝝ ĩ frigidã
lauarẽ et extergẽ dignat9 eſt.
Gaudete i ihũ p̃ncipe milicie
vr̃e vos martires victorioſi. qꝛ
ipm ꝑ q° tradidiſtis i mortẽ
aĩas vr̃as ipm ꝑ ꝗ ihm filiũ dei
poſſidetis p̃miũ ẽtãnis vr̃i.
Gaudete i ihũ ſũmo doctore vi
tatis o venerãdi ꝯfeſſores et

doctores. qz que olī doctrinis sacris
et opib9 iustis ɔfessi estis coram
hoīb9. nūc ɔfitet᷑ vos corā pr̄e suo
et sc̄is āgel' ei9. Gaudete ī ihū
v̄gine et v̄ginū sc̄ificatore vos
padisicole v̄gines vos āgelis
siles. qz eum q̄ amastis q̄ optastis
quē ardētib9 desiderijs expetistis
p cui9 amore t̄renos sposos et
oēm ornatū scl̄i ɔtēpsistis sūmi
r̄gis filiū. nūc videtis. nūc tenetis.
nūc ī ei9 castis amplexib9 q̄escitis.
et duelli a vob nll'a īsidiatoris
fraudulēcia pt. Ver͡z āt int̄ oēs
celicolas vbrimū t̄ gaudiū sit
o maria v̄ginū v̄go singularis
rosa celice amenitatis p̄lucidū
sydus int̄ p̄meias lucernas diui
nis susceptiās. In tuo ihū dul
cissīo filio sola p̄ oīb9 gaude gau
dio magno qz quē ut hoīez pep
isti et p̄p̄ijs vberib9 enutristi ipm
cū āgel' et vniūs ciuib9 celi ado
ras ut deū viuū et ver͡z. Gau
de felix m̄r qz q̄ vidisti ī ligno
c̄tis pēdente vidis ī celo r̄gnātē
cū gl̄a magna. vides oēm alti
tudinē celestiū t̄restiū et īfnor͡z
maiestati ei9 īclinatā et oē ro
bur īimicor͡z ei9 attritū. Gau
dia gaudior͡z sint t̄ oīs pulchri
tudo scor͡z. Iotā ihr̄lm m̄r n̄ra
q̄ sursū es festiuitatē age leta
būdā et idesiciētē ī visioē part
ficatū ihū libtatis tue auctoris.
Et tu nūc rursū eleuarē aīa mea
q̄li potes conatu. et sacris te ī
gere m̄lib9 letaciū ī dn̄o ihū.

Illuc fidei et spei vehiculo p̄ge ibi
p caritatis ardorē ɔuisare ubi xp̄s
ē ī dextera dei sedēs. Intēde mētis
oculū ī lum̄ē vult9 ei9. lustra et de
osculare ɔ̄tulabūda deuocione
singl'a loca felicium plagar͡z ei9 de
q̄b9 egressi sūt p̄ciosi illi liquores
sāg̃nis sacri q° te appciauit vni
genit9 dei et sc̄ificauit ī vitam
et̄nā. Hec anselm9. oracio.
Gracias et laudes tibi
ago dn̄e deus me9 mīa
mea qui me dignat9 es c̄are et
r̄dime atz ad tui ɔgnicionē pducē
et p sacri baptismatis ablucioē͡z
int̄ filios adopcoīs aggregare.
Te laudo te gl̄ifico. q' me sepe p
m̄lta defluētē vicia ad emēda
cionē expectasti. ac de t̄bulacoīb9
et p̄icul' m̄ltis liberasti. Tibi grās
ago p̄ īceptis ī me gr̄e tue donis
q̄ deprecor ut m̄ioȝdit p̄ficias me
q͡z ī viā salutis et̄ne digas et ad
tuā visionē feliciē pducas. Amē.

De assūpcioē et laude v̄gl
btē marie Ca^m lxxxvi.

Remansit āt
btā v̄go q̄ diu
vixit ī mōte
syon p̄pe. ubi
ē cella ī q̄ p9
ascēsione filij
sui morabat᷑.
oroni vacādo et ea q̄ ɔgnoueāt
aīo īuoluēdo. Et ē ibi alia cella
btī iohīs euāgeliste q̄ fuit p̄ma
ecc̄ia mūdi ī q̄ celebrat᷑ p̄° missa
ī ɔspcū btē v̄ginis. et q̄ diu ipa